

است که حکومت انقلابی آینده ایران جمهوری دمکراتیک خلق است که دو خصوصیت اصلی آن رهبری پرولتری و شرکت اقشار ضدا مپریالیست در آن است اما این وضعیت مبارزه طبقاتی و شرایط کسب قدرت سیاسی و نقش طبقات مختلف در مبارزه ضد امپریالیستی است ، که نقش آنها را در دولت آینده مشخص تر میسازد و بنا بر این از هم اکنون نمیتوان پاسخ دقیق تری را به این سؤال داد .

س (۲۱) - ضامن دمکراسی آینده چیست ؟ فکر میکنید کدام طبقه میتواند آنرا تضمین کند ؟

ج (۲۱) - بطور خلاصه باید بگوئیم ضامن دمکراسی آینده ارتش خلق و رهبری پرولتری آن است .

س (۲۲) - با توجه به اینکه شرایط بسیار مساعدی برای سازماندهی طبقه کارگر در جامعه ما وجود داشت ، پروسسه تشکیل حزب طبقه کارگر ایران را چگونه می بینید ؟

ج (۲۲) - پاسخ به این سؤال بحث مفصلی را می طلبد که مدتها به نحوی بین ما و نیروهای دیگر جریان داشته است اما بهر حال ما برای پاسخ به قسمت اول این سؤال ناچاریم ابتدا قسمت دوم را جواب دهیم .

بنظر ما سازماندهی طبقه کارگر منوط به گسترش مبارزات کارگری و شرکت فعال در این مبارزات است و گسترش مبارزات کارگری هم منوط به گسترش مبارزه مسلحانه در جامعه است ، البته ما این دورا چندان هم از هم جدا نمیدانیم زیرا بعلمت وضعیت طبقه کارگر ایران و شرایط حاکمیت امپریالیستی ، پرولتاریا از ابتدا با صف مستقل وارد این مبارزه نمیشود (این بمفهوم آن نیست که ما رکسیست ها هم با صف مستقل در این مبارزه شرکت نمیکنند) بلکه در جریان این مبارزه است که به تدریج صفوف طبقاتی مشخص تر میشود و سازمانهای مارکسیستی این امکان

را میا بندتا با طبقه پیوندنزدیکتری را برقرار سازند .
'ولین شرط تشکیل حزب بنظر ما پیوند سازمانهای تشکیلی دهند
حزب با طبقه کارگر- پیوندی در سطوح مختلف- است و همین
پیوند با طبقه کارگر است که زمینه مادی وحدت حزبی را در میان
سازمانهای مارکسیستی به وجود میآورد و به علاوه همین پیوند
است که باعث میشود وحدت سازمانهای مارکسیستی ، صرفاً
وحدتی روشنفکرانه یا وحدت روشنفکران نباشد بلکه از وحدت
سیاسی ایدئولوژیک و تشکیلاتی این سازمانها در حقیقت خود
طبقه به وحدت برسد و جهت گیری واحدی را در پیش گیرد و آنها به
شرط بهره گیری اصولی از این زمینه میتوانند تدریجاً از نظر
مشی و برنامه و دیدگاههای تشکیلاتی به وحدت های اصولی
برسند و تشکیل حزب از نظر ما چنین پروسه ای را طی میکنند .

با توجه به این توضیح فکر میکنیم پاسخ این سؤال که چرا
سازمانهای چپ موفق به شکل این طبقه نشده اند روشن باشد :
آنها غالباً نتوانسته اند مارکسیسم لنینیسم را با شرایط مشخص
جامعه ما تطبیق دهند و تازه اگر هم چنین کاری را میکردند یا
بکنند ، یک پروسه نسبتاً طولانی برای شکل این طبقه الزامی
است .

س (۲۲) - درباره جنگ ایران و عراق بگویید این جنگ را چگونه
تحلیل میکنید ، آیا این جنگ در نقای رژیم اسلامی
نقشی داشته است ، و در مبارزات توده ها چه تأثیری
گذاشت . و تداوم آن چه سودی برای رژیم اسلامی
ایران دارد ؟

ج (۲۲) - بنظر ما جنگ ایران و عراق ناشی از تضادهای درونی
نیروهای امپریالیستی است .

ما هر دو دولت ایران و عراق را وابسته به امپریالیسم میدانیم .
پس از جنگ جهانی دوم تا کنون ، جنگ نیروهای امپریالیستی

برسربا زارومناطق نفوذ ، بجای آنکه خود را بصورت جنگهای جهانی بین کشورهای متروپل نشان دهد ، از طریق جنگ بین کشورهای وابسته به این نیروها ، صورت گرفته است و علت عمده این امر هم آنست که بعلمت گسترش سیستم امپریالیستی و بوجود آمدن قطب بندی های مشخص تر بین این نیروها ، مرزهای جغرافیائی بیانگر مرز بین نیروهای عمده امپریالیستی نیستند یک علت دیگر را هم که شاید زیاد تعیین کننده نباشد باید در وحشت در جنگهای هسته ای ، و وضعیت رابطه نیروهای امپریالیستی با بلوک شرق جستجو کرد .

بهر حال جنگ ایران و عراق از این زاویه قابل توضیح است . البته در رابطه با این جنگ عواملی از قبیل به انحراف کشاندن مبارزات داخلی زحمتکشان این کشورها و سیاستهای امپریالیستی در رابطه با این مبارزات نیز دخیل بوده است . این جنگ توانست تا حدی مبارزات توده ها را به انحراف بکشاند و مبارزات ضد امپریالیستی خلقها و زحمتکشان ایران را به سکوت برگزار کند .

اما کشتار فرزندان خلق و خانه خرابی و بیکاری ناشی از این جنگ و فشار بحرانهای اقتصادی بر زحمتکشان ، خواه ناخواه ، در دراز مدت نارضایتی را در بین توده ها گسترش خواهد داد و از هم اکنون هم این وضعیت در حال آشکار شدن است و از همین رو ادامه آن دیگر به نفع رژیم نمیتواند باشد .

س (۲۴) - سؤال بعدی درباره کردستان است . چنانکه میدانید در بخش وسیعی از میهن ما ، یعنی کردستان مبارزه مسلحانه جریان دارد و غریب چهار سال است که ارتش و سپاه و کمیتها نتوانسته اند خلق قهرمان کرد را بزانو در آورند و به موفقیتهای چشمگیری برسند . به نظر شما این مبارزه در رابطه با انقلاب

ایران چگونه است و کلاً بگویید بدانیم که در باره خود مختاری
و تأمین حقوق خلقهای متعدده ایران چگونه میاندیشید و
چه پیشنهادی دارید ؟

ج (۲۴) - ما در قسمتهای دیگر به مبارزه خلق کردا اشاره کردیم .
پس از قیام بهمن ماه جمهوری اسلامی رسالت
پیشبرد برنامهای امپریالیستی را بعهده گرفت
برای این منظور اولین وظیفه، این رژیم ایجاد
امنیت برای سرمایه‌ها و نیروهای امپریالیستی
بود تا با خیال راحت به چپاول زحمتکشان جامعه
بپردازند .

مبایست ایران دوباره به همان " جریره ثبات و آرامش "
زمان شاه تبدیل میشد و آنچه مانع این شده بود گسترش روزافزون
مبارزات اقشار و طبقات مختلف جامعه بر علیه امپریالیسم بود .
به همین دلیل جمهوری اسلامی شروع به ترمیم ارگانهای سرکوب
امپریالیستی و سازماندهی نیروهای جدیدی برای سرکوب کردن
و در عین حال از همان ابتدا با تمام توان خود تلاش نمود تا این
مبارزات را سرکوب سازد .

اما پس از حدود چهار سال موفق به انجام اینکار نشده است . در
بررسی این وضعیت یکی از عوامل مهمی که جلب نظر میکند
جریان مبارزه مسلحانه در کردستان است . ۲۸ مرداد ۵۸ و
بورش سراسری رژیم به کردستان را تقریباً همه بیا ددارند ، که
چه بوق و کرناهایی که عوامل رژیم ، برای تصرف کردستان به
راه نینداختند ، بلافاصله چماق پیروزی در کردستان را بر سر
توده‌های مردم در سایر مناطق وارد آوردند و خفقان را تشدید
کردند که آری کردستان هم تماماً شددیگرا گر حرف بزنن بسند
بدرتانی را در میآوریم .

چمران ها و خلخالی ها را بعنوان قهرمانان فاتح کردستان

برسردست بلند کردند. اما پس از مدتی کوتاه خلق قهرمان کرد
آنچنان پوزه آنها را به خاک مالید که به یک باره رژیم مجبور
شداظهار توبه کند و پهلوان پنبه‌های "فتح کردستان" را در
یشت پرده مخفی سازد. خورشید بخت چمران و خلخال‌لی به یکباره
غروب کرد.

آری پس از آن بود که خفقان سراسری دوباره شکست
ورژیم به یک عقب‌نشینی مقطعی مجبور شد دست بزند. با این
اشاره می‌خواهیم به نقش مبارزه قهرمانانه خلق کرد در
جنبش‌های سراسری مردم ایران اشاره‌ای کرده باشیم، این
جنبش بسیاری از برنامه‌های امپریالیستی را عقیم گذاشت و
ضربات مهلکی را بر پیکر ارتش و سپاه پاسداران وارد ساخت.
این جنبش کاسونی برای پرورش انقلابیون بوده و هست و این
جنبش چهره ضد خلقی و غیر انسانی جمهوری اسلامی را آشکارا
به نمایش گذارد، و انقلاب ایران هیچگاه نمی‌تواند نقش مبارز
ات خلق کرد را نادیده بگیرد و در عین حال این مبارزات
(مبارزه خلق کرد) نیز نمی‌تواند به پیروزی برسد مگر این‌که
با مبارزات سایر خلقها پیوند برقرار کند.

ضعف این جنبش در خصوصیت رهبری و بی‌برنامگی آن
است و همین رهبری است که آنرا به یک موضع دفاعی کشانیده
است. بنظر ما اگر یک تحول کیفی در رهبری مبارزه مسلحانه
خلق کرد ایجاد نشود، شکست این مبارزه برای یک مدت، حتمی
است اما در عین حال، اعتقاد داریم که جنبش خلق کرد هیچگاه
نمی‌میرد و حتی در صورت شکست با زهم سر برخواهد آورد زیرا
توده‌های مصمی که ما دیده‌ایم و نسل پرشوری که چهار سال در
جریان حادثه‌ترین مبارزه تریبیت شده است هیچگاه سلاح بر زمین
نخواهد گذاشت تا به پیروزی برسد.

اما در مورد قسمت آخر این سؤال ما از حق تعیین

سرنوشت برای خلقها دفاع میکنیم و اعتقاد داریم که خلقهای
تحت ستم میتوانند و باید خود در مورد سرنوشت خویش تصمیم بگیرند
اما اعتقاد داریم که پیوند مبارزاتی خلقها در جهت استقرار
جمهوری دمکراتیک خلق، تنها جهت گیری درست در این زمینه
است.

س (۲۵) - نظر شما درباره دخالت مذهب در حکومت چیست؟
و هماهنگی که میدانید سازمان مجاهدین در مذهبی
بودن دولت آینده اصرار دارد، در این باره چه
فکر میکنید؟

ج (۲۵) - به اعتقاد ما مذهب یک امر خصوصی است و هیچگونه
نقشی نمیتواند در حکومت آینده داشته باشد اما
نیروهای طبقاتی غیرپرولتری با حفظ عقاید خود
حتی اگر مذهبی باشند نمیتوانند در این حکومت سهم
شوند به شرط آنکه دارای موضع ضدامبرالیستی
باشند و هیچگونه مانعی از این نظر و خود نخواهد داشت
بهر حال در حکومت آینده عقیده آزاد است، آنچه در
حکومت آینده وجهت گیری آن نقش دارد موضع و
جهت گیری ضدامبرالیستی است و نه چیز دیگر.

س (۲۶) - در اوایل روی کار آمدن رژیم جمهوری اسلامی موارد
متعددی دیده شد و هم اکنون نزحسته گریخته ادامه
دارد که رژیم به مصادر اموال بعضی از سرمایه داران
میبرد از شما این مسئله را در رابطه با ماهیت رژیم
چگونه تحلیل میکنید؟

ج (۲۶) - در پاسخ به سؤال سوم این سؤال را پاسخ گفته ایم.

س (۲۷) - هماهنگی که میدانید رژیم جمهوری اسلامی مدتی
مضحک اشغال سفارت آمریکا را برآورد، به
نظر شما این عمل چه منافعی برای رژیم در برداشت.

موضع شما در آن زمان در این مورد چه بود و اکنون آن را چگونه بررسی میکنید ؟

ج (۲۷) - به نظر ما " اشغال سفارت آمریکا " نمایشی نبود با همدستی خود امپریالیسم آمریکا و وابستگیان داخلی اش که برای به انحراف کشانیدن مبارزات ضد امپریالیستی کارگران و زحمتکشان جامعه و مخصوصا سایه انداختن بر روی مبارزات قهرمانانه خلق کرد و مخفی کردن رسوائی های رژیم در ایمن مبارزه ، طرح ریزی شده بود و بعضی از سازمانهای سیاسی نیز در این رابطه خوش درخشیدند و چه خوب نقش دستیار را در این انحراف ، برای رژیم بازی کردند که از آن جمله باید از اصطلاح " سازمان فدائیان " (اکثریت و اقلیت قبل از انشعاب) نام برد که انتظاری هم جز این از آنها نمیرفت و دیگر سازمان مجاهدین بود که موضع گیریش از خود " اشغال سفارت " جالبتر بود حداقل آن با اصطلاح فدائیان اینقدر شهادت داشتند که مسئولیت موضع گیری سازشکارانه خود را بپذیرند اما مجاهدین که پایکوبی کردند و میلشیا گسیل داشتند و پیام شادباش برای دانشجویان مسلمان پیرو خط امام فرستادند و هزار کار دیگر کردند ، بعد که تمام شد بدون حداقل یک کلمه معذرت خواهی در روز روشن دروغ گفتند و شانها از زیر بار تمام کارهای خود خالی کردند و یک مقداری هم طلبکار شدند !

اما بهر حال برای اینکه منافی را که رژیم از این جنجال بدست آورد به فهمیم ، باید این جریان را در متن شرایط مشخص آن ، مورد بررسی قرار دهیم و پروسه های را که قبل از آن طی

شد تا بدینجا رسیدم و رو رکنیم :

اگر یادتان باشد اولین روزی که جمهوری اسلامی بر سر کار آمد آقای بازرگان پشت تلویزیون آمد و اولین حرفش برای مردم این بود که : " خوب انقلاب پیروز شد و دیگر همه کارگران باید به سرکار بروند و اعتصاب را تمام کنند و ..... " بعد از آن تا مدت‌ها موضع رژیم این بود که انقلاب پیروز شده و چون انقلاب پیروز شده است ، هیچ کس حق مبارزه ندارد زیرا دیگر دلیلی برای مبارزه نمی ماند .

اما مردم زیر بار نرفتند چون به خواستهای خود رسیده بودند و به مبارزه ادامه دادند بعد رژیم برای اینکه بگوید چگونه انقلاب پیروز شده است خمینی را پشت تلویزیون فرستاد و او هم با عصیانیت اعلام کرد که انقلاب برای شکم نبود ما برای خردمندی و حقوق اقتصاد و این چیزها انقلاب نکرده ایم بلکه انقلاب برای رسیدن به اسلام بود و ما رسیده ایم و بنا بر این هرگونه اعتصاب و تحصن و غیره بِنفع ضد انقلاب است .

اما با زهم مبارزه ادامه پیدا کرد و گسترش بیشتری هم بخود گرفت و کسی به حرف " امام " هم توجه نکرد بعد از آن موعظه " صبر انقلابی " مشهور ، شروع شد که خلاصه رژیم حاضر شد قبول کند که انقلاب پیروز نشده است اما پیروزی انقلاب بوسیله " صبر انقلابی " متحقق میشود نه با مبارزه انقلابی ، که مردم به این حرفها خندیدند و برآه خود ادامه دادند .

البته در کنار همه اینها سرکوب شدید هم جریان داشت ، این را نباید فراموش کرد . خلاصه رژیم به هر چیز متوسل شد تا مردم را متقاعد کند : امپریالیسم دیگر از جامعه ما رفت و " خیلی زور زد تا نتواند جلوی مبارزه ضد امپریالیستی کارگران و زحمتکشان و خلقهای تحت ستم ما را بگیرد و لیبی موفق نشد . از همین جا بود که رژیم در برابر مبارزات توده‌ها

مجبور شد اعتراف کند که انقلاب پیروز نشده است و صبرا انقلابی هم
دردی را دوا نمیکنند. اما این اعتراف بمفهوم تاپیدی بر
مبارزه مردم بود و این چیزی نبود که رژیم میخواست بهمین دلیل
با اشغال سفارت تلاش نمود تا خود را پرچمدار مبارزه ضد
امپریالیستی جا بزند و از تمام بلندگوهاش اعلام کرد که آنها
که میخواهند مبارزه کنند باید پشت سر من باشند، شعارهای مرا
بدهند و حق هیچ کار دیگری را ندارند و به این شکل تلاش نمود تا
آنرا به انحراف بکشانند که همانطور که گفتیم بکمک بعضی از
سازمانها تا حد زیادی هم موفق شد.

ما از همان ابتدا در چندین اعلامیه تحت عنوان
(مرگ برای امپریالیسم آمریکا، مرگ برفریب کاران) و در
جزوه های مختلف این موضع را اتخاذ کردیم که این حرکت، یک
حرکت نمایشی برای به انحراف کشاندن مبارزات ضد
امپریالیستی کارگران و زحمتکشان جامعه ماست و آنرا
محکوم نمودیم و هم اکنون نیز دقیقاً همین موضع را داریم و فکر
میکنیم و افعیات تمام نظریات ما را در این مورد تاپید کرده
است.

س (۲۸) - مرحله و ماهیت انقلاب کنونی ایران را چه میدانید و
مناسبات اقتصادی - سیاسی و اجتماعی را پس از
سقوط رژیم اسلامی چگونه پیش بینی میکنید ؟
ج (۲۸) - بنظر ما مرحله انقلاب جامعه ما، بورژوا دمکراتیک
نویین است که یکی از خصوصیات اصلی آن، رهبری
پرولتری آن است به همین دلیل ماهیتا این
انقلاب یک انقلاب پرولتری است و مقدمه ای برای
گذار به مرحله سوسیالیسم و دیکتاتوری پرولتاریا
میشود اما در رابطه با این سؤال که مناسبات
اقتصادی، سیاسی و اجتماعی را پس از سقوط رژیم

خمینی چگونه پیش بینی میکنیم باید بگوئیم این امر بستگی دارد به اینکه سقوط رژیم خمینی با یک کودتا یا بهر حال تعویض و تغییر مهره های امپریالیستی صورت گیرد یا با یک انقلاب .

در صورت اول مناسبات مذکور نمیتوانند چیزی جز ادامه همین مناسبات موجود باشد و هیچگونه تغییر اساسی مثبتی در آن ایجاد نخواهد شد اما در صورت دوم مناسبات مزبور مناسباتی نوین و دمکراتیک با یک محتوای ضد امپریالیستی و جهت گیری سوسیالیستی خواهد بود که با اقتصاد نوین و اساسا خودکفا و با سیاست و فرهنگ نوین و شکل حکومتی جمهوری دمکراتیک خلق مشخص میشود .

س (۲۹) - بنظر شما سیاست خارجه ، دولت انقلابی آینده ایران بر چه مبنایی باید استوار باشد " سیاست عدم تعهد " ، " تکیه بر اردوگاه سوسیالیزم " ، " دوستی با کشورهای سرمایه داری " ؟

ج (۲۹) - سیاست خارجی دولت انقلابی آینده ایران بنظر ما باید بر مبنای عدم تعهد بمفهوم دقیق کلمه به بمفهوم مصطلح آن استوار باشد ، انقلاب آینده ایران باید بدون قید و شرط جهت گیری ضد امپریالیستی و سوسیالیستی خود را حفظ کند و در این رابطه هیچگونه تعهدی که این جهت گیری را مخدوش یا منحرف سازد قاطعا بطلان قبول نیست زیرا در غیر این صورت بشکست خواهد انجامید .

س (۳۰) - آیا بنظر شما " اردوگاه سوسیالیسم " بمفهوم واقعی خود ، اکنون در جهان وجود دارد ؟ اگر دارد نام ببرید .

ج (۳۰) - همانطور که میدانید سوسیالیسم مرحله گذار از سرمایه داری به کمونیسم است یعنی در این مرحله

سرمایه‌داری در تمام حوزه‌ها ادامه دارد و اگر نیروهای کمونیستی در این مبارزه دچار انحراف شوند یا خود را بدرستی برای چنین مبارزه‌ای سازمان‌دهی نکنند و غیره، امکان شکست آنها در این مبارزه وجود خواهد داشت.

متأسفانه انقلابات سوسیالیستی در جهان عمدتاً به چنین سرنوشتی دچار شدند و در نتیجه بنظر ما اردوگاه سوسیالیسم بمفهوم‌ی که معمولاً بکار برده می‌شود، در جهان وجود ندارد اما این بدان مفهوم نیست که انترناسیونالیسم پرولتری بطور کلی در جهان دچار شکست شده است بلکه وجود جنبش‌های پراکنسیده پرولتری و جنبش‌های رهاش‌بخش ملی، موجودیت بالقوه این انترناسیونالیسم را در سطح جهان نشان می‌دهد و اگر گسترش و بهم‌پیوستگی اصولی این جنبش‌ها این انترناسیونالیسم بدون شک متحقق خواهد شد اگرچه نمیتوان امکان انحرافات و زیگراکهای احتمالی را در آنها صددرصد نفی نمود.

www.KetabFarsi.com

درآمد این کتاب مستقیماً به جنبش
خلق کردتعلق می‌گیرد

حساب بانکی

SOCIETE GENERALE
058122939
R.C.S PARIS
ATEFEH GORGIN

آدرس پستی

POSTLAGERKARTE
NR. 057285 C
66 SAARBRÜCKEN

قیمت ۲ مارک یا ۲۰ فرانک فرانس